

La utopia quotidiana del sindicalisme

Són necessàries pràctiques sindicals més flexibles per plantar cara als reptes del neoliberalisme

JOAN CARLES Gallego

Fa 50 anys, el 20 de novembre de 1964, 300 enllaços sindicals i treballadors de diferents empreses i sectors reunits en assemblea, homes i dones, en representació dels companys dels seus centres de treball, van constituir l'espai de coordinació i organització sindical que és l'origen de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, les Comissions Obreres de Catalunya, en l'actualitat la primera organització sindical i social del país en afiliació i representativitat. Va ser un acte valent, necessari, intel·ligent. Feia falta valentia en la negra nit del franquisme per a autoorganitzar-se i reclamar drets, exposant-te a la detenció, la tortura, la presó i fins i tot la mort. Era necessari construir propostes col·lectives i unificadores, com posa de manifest la plataforma aprovada aquell 1964, que reivindicava: salari mínim de 200 pessetes, escala mòbil salarial per garantir el poder adquisitiu, llibertat sindical i dret de vaga.

Feia falta intel·ligència per reprendre el fil històric de la tradició de les diverses arrels del moviment obrer català (anarquista, socialista, comunista, cristià) que el franquisme va voler aniquilar, promoure l'autoorganització i la coordinació de lluites i construir l'embrió d'un sindicat per poder lluitar contra la

injusta submissió laboral i reclamar llibertat i drets de ciutadania per treballar i viure.

Un sindicat neix, s'arrela i creix si els treballadors consideren que és un instrument útil per organitzar-se i defensar interessos, fer avançar drets, instaurar equilibris i promoure la igualtat. La utilitat d'aquestes cinc dècades de CCOO és l'avanç de les condicions de treball i de vida i dels drets nacionals i socials. La integració social i nacional de la classe treballadora, l'aposta per normalitzar i consolidar l'ús de la llengua pròpia, la promoció d'un marc català de relacions socials i laborals, amb drets i instruments propis, que ompli de contingut social la demanda de més autogovern ja formen part de la història de Catalunya i no es poden explicar sense la capacitat d'organització i mobilització de CCOO.

AVUI EN DIA, no obstant, els poders econòmics i els governs a Catalunya, Espanya i Europa volen retrotreure'ns a un mercat de treball desregulat, sense drets i tutelles laborals, i acabar amb la capacitat d'intervenció i negociació dels sindicats. Tenim nous i importants reptes: canvis en el mercat de treball i en la composició de la classe treballadora; nous marcs legals restrictius de drets; un impor-

FRANCINA CORTES

tant desenvolupament de les forces productives, el coneixement, les tecnologies i l'eclosió de la robòtica; la transnacionalització de l'activitat productiva; el predomini del capitalisme financer dirigint la globalització. I en un context d'hegemonia cultural, ideològica i política del neoliberalisme i amb una profunda crisi política i de les institucions.

Per seguir avançant, CCOO de Catalunya està transformant les seves estructures de funcionament i renovant la proposta i la pràctica sindicals, tenint molt en compte com s'organitzen el treball i el procés productiu, perquè volem seguir sent útils a la nostra funció social i forts per construir presents i futurs. I per aconseguir tot això es necessiten formes més flexibles i cooperatives, així com capacitat d'actuar sindicalment en tota la ca-

dena de producció. Ens hem d'organitzar per a l'acció i la negociació en espais de treball multisectorials, incorporar continguts a la negociació col·lectiva i articular-la en diferents nivells.

HEM D'ABORDAR la relació entre igualtat i diversitat, entre els drets personals i la democràcia a l'empresa. Hem d'agrupar i organitzar els treballadors i treballadores de pimes, de microempreses, d'autònoms dependents, de treballadors dels sectors de l'economia social. Apostar per espais de contractualitat a Europa i al món articulant el moviment sindical europeu i mundial i accelerant la construcció d'un sindicalisme global útil, amb capacitat de mobilització i negociació en l'àmbit supranacional. Hem de ser un sindicat transparent, obert i participatiu, que incorpori la potencialitat de les xarxes socials per informar i escoltar, organitzar, actuar, decidir, influir.

Reptes importants que hem d'abordar en el dia a dia organitzant i mobilitzant les persones, tant si tenen feina o estan en situació de desocupació; estables o precàries, per plantar cara a les actuals polítiques, amb propostes, conquistant espais de negociació i diàleg i construint acords que donin respostes concretes als problemes concrets de la gent treballadora. Aquesta és la tasca de la utopia quotidiana del sindicalisme. ■

Secretari general de CCOO de Catalunya.